

Jyväskylän
Katulähetys ry

Vapautetut

Vapaaehtoistoiminta
on haaste ja voimavara

”Vapari-gallup”

Tiedotuslehti 1/2016
16. vuosikerta

Sivu 4.

Sivu 5.

MEIDÄN TIIMI
MYLLYJÄRVI
KÖHNIÖ
s. 8-9

Sisältö

Pääkirjoitus - Toiminnanjohtaja Usko Hintikka	3
Hanna-Riikka Alasippola - Vapaaehtoistoiminta on haaste ja voimavara	4
Katulähteyksen ”Vapari-gallup”	5
Mikko Hokkanen - Oleellisin asia on Jumalan rakkaus	6
Myllyjärvi & Köhniö	8
Kimin tarina - Valonpilkahdus sai aikaan muutoksen.....	10
Hallituksen blogi - Laura Luukko	11
Uusia jäseniä Katulähteyksen hallitukseen - Leevi Napari ja Timo Mutalahti	12
Juha Konttinen - hallituksen työntekijäedustajaksi	13
Milla Ukkonen - Vuoden 2015 katulähetystyöntekijä	14
Suurta juhlan tuntua!.....	15

Pekka Ylkänen lumilöissä

– Jyväskylän Katulähtey ry on myönteinen ja turvallinen vuokrantaja. Viihdyn hyvin Myllyjärven asumisyksikössä, Pekka kertoo.

Hän lähettää terveiset kaikille vuosien varrella tutuksi tulleeille ihmisille!

Toimitus

Päätoimittaja

Usko Hintikka
0400 656 613
usko.hintikka@jklkl.fi

Erkki Keski-Lusa
040 195 0770
erkki.keski-lusa@jklkl.fi

Kuvaus ja taitto

Tomi Montonen
040 842 9847
tomi.montonen@jklkl.fi

Paino

Jyväskylän Katulähtey ry
Kankitie 14

Vapautetut-lehti, 16. vuosikerta

Julkaisupäivät: 15.3., 15.5., 15.9. ja 1.12.

Verkossa:

www.jklkl.fi/julkaisut/vapautetut-lehti

Pääkirjoitus

Usko Hintikka

- toiminnanjohtaja -

Nyt käsissäsi olevassa lehdessä kerrotaan Katulähteyksen vapaaehtoistoiminnasta. Tässä olemekin aivan yhdistyksemme toiminnan ytimessä. Jyväskylän Katulähteyksen alkuhistoria on täysin perustunut vapaaehtoistyöhön ja innokkaisiin henkilöihin, joita on ajanut eteenpäin ”palo” auttaa vähäosaisia ihmisiä.

Täysin vapaaehtoisvoimin työtä tehtiin vuoteen 1952, jolloin juuri avattu yömaja Kilpisenkadulla antoi työn Katulähteyksen ensimmäiselle työntekijälle Hilma Savolaiselle. Vapaaehtoisia on vuosikymmenien aikana ollut mukana satoja henkilöitä. Erityisesti hengellisessä toiminnassa katulähteysohjelmien ja pullakirkkojen pitämisessä vapaaehtoiset ovat olleet avainasemassa. Kuusikymmentäluvulla toimintaan tuli paljon nuoria ihmisiä, ja kun katselee tuon ajan valokuvia, mukana on monia, vieläkin Jyväskylässä aktiivisesti vaikuttavia henkilöitä. Tässä lehdessä on Mikko Hokkasen mielenkiintoinen haastattelu, jossa hän muistelee monikymmenvuotista hengellistä palvelutyötä yhdistyksessä.

Tänä päivänä Katulähteyksessä työskentelee jatkuvasti noin 40 vapaaehtoista. Heitä on pullakirkkojen pitäjänä sekä auttamassa monella tapaa usean yksikön työtoiminnassa. Erityisen hienoa on, että Kannustin-rakennusprojektissa työskentelee vapaaehtoisina useita asumisyksiköissä asuvia henkilöitä. Muutaman kerran vuodessa pidämme yhteisiä tilaisuuksia, joissa jaamme asioita ja tutustumme toisiimme. Yleensä järjestämme ainakin yhden yhteisen matkan vuositain. Olemme käyneet Ähtärissä ja viimeksi seilasimme Suomi-laivalla Päijänteellä. Seuraava vapaaehtoisten kokoontuminen on maaliskuun lopussa Humalajärven leirikeskuksessa. Tervetuloa kaikki mukaan.

Vapaaehtoistyön koordinaattorina toimii tällä hetkellä Myllyjärven yksikön vastaava työntekijä Hanna-Riikka Alasippola ja hänen toimestaan vapaaehtoistyötä on viime vuosina kehitetty monella eri tavalla, mm. tänä vuonna on otettu käyttöön sähköiset henkilölomakkeet.

Haluan sydämestäni kiittää kaikkia vuosien varrella vapaaehtoisena palvelleita henkilöitä. Raamatun mukaisesti ”Työ Herrassa ei ole turhaa”, ja näin se on yhä vielä. Palvelutyö, lähimmäistemme auttaminen antaa voimavaroja niin vapaaehtoistyöntekijälle kuin työ kohteelle, Katulähteyksen apua tarvitsevalle asiakkaalle. Siunattua kevätaikaa!

Hanna-Riikka Alasippola

Vapaaehtoistoiminta on haaste ja voimavara

Toisinaan tavallisetkin hetket muuttuvat loistohetkiksi, jos ne viettää oikean tyypin kanssa.

Elä hyvin - naura usein - rakasta paljon

Vapaaehtoistoimintaan mukaan tuleva tekee päätöksen osallistumisestaan omasta tahdostaan. Jokainen antaa jotain itsestään, aikaansa ja osaamistaan. Se on arvokasta ja ainutkertaista. Jokaisen persoonan mukaan siihen sisältyy omia henkilökohtaisia vahvuuksia, tietoa ja taitoa.

Vapaaehtoistyö Katulähetyksellä on alkanut yhdistyksen alkujuurilla sotien jälkeen 1945. On siis selvää koko toiminnan lähteneen vapaaehtoistyöstä. Ihmiset, jotka silloin toimivat toisten hyväksi niiden eteen, joilla oli hätä, eivät varmaankaan mieltäneet tekevänsä vapaaehtoistyötä.

Vuosien varrella vapaaehtoistyö on muuttunut ja rakentunut eri osa-alueille. Toimintaan voi osallistua mm:

- Tuetun asumisen piirissä päiväkeskustoimintaan ja arjen auttamisessa ihmisten elämänhallinnassa.
- EkoCenter ja kirpputoritoiminnassa, jotka tarjoavat hyvin monipuolisia työtehtäviä.
- Kannustin-projektissa, missä on rakennus, saneeraus ja kiinteistönhoidon tehtäviä.
- Ruokapankissa ruuanjakoon ja siihen liittyviin tehtäviin.

Tehtäviä ja tekijöitä

On tärkeä löytää sopiva tehtävä, jossa toiminta ja tekeminen kohtaavat. Silloin syntyy motivaatio ja hyvä tekemisen meininki. Työn arvokkuus näkyy ihmisten kohtaamisessa ja vuorovaikutuksessa ihmisten välillä. Vapaaehtoinen on osa työyhteisöä iloineen ja suruineen.

Vapaaehtoinen apu on vastavuoroista, myös auttaja saa jotain itselleen. Yleensä vastaus kysymykselle ”Mitä vapaaehtoistyö sinulle antaa?” on että, hyvän mielen, ja että olen voinut olla jollekin avuksi ja olla osa toimintaa. Osallisuus lisää itseluottamusta, antaa mahdollisuuden kehittää ihmissuhdetaitoja, ja tuo mielekästä tekemistä toimeentuloisuuden tilalle. Vapaaehtoinen voi myös laajentaa ja vahvistaa omaa sosiaalista verkostoaan vapaaehtoistoiminnan kautta. Osallisuus vahvistaa ja sen merkitys voi olla suuri osa arkea, esimerkiksi työttömyyden kohdatessa tai jäädessä eläkkeelle.

Olen kokenut Katulähetyksen toiminnassa olevien henkilöiden olevan varustettuja isolla sydämellä, monilla lahjoilla, sekä ammattitaidolla, joita hän voi käyttää toimiessaan yhteisen hyvän eteen. On ollut ilo olla osa juuri tätä porukkaa, tutustua ihmisiin, joilla on valtava ymmärrys ja tahto toimia niiden eteen, jotka apua tarvitsevat.

Vapaaehtoistyön ylläpitäminen haastaa myös Katulähetyksen huolehtimaan vastuustaan perehdytyksestä ja osallisuuden vahvistamisesta.

Katulähetyksen

”Vapari-gallup”

1. Kuka olet?
2. Kuinka kauan olet tehnyt vapaaehtoistyötä Katulähetyksessä?
3. Millaista vapaaehtoistyötä olet tehnyt?
4. Mitä vapaaehtoistyö sinulle merkitsee, mitä olet saanut siitä itsellesi?

1. **Pekka ja Eila Keski-Korpela**, huoltopäällikkö ja ruokapalvelutyöntekijä.
2. Vapaaehtoistyön parissa on mennyt jo 12 vuotta. Aloitimme vapaaehtoistyön eläkkeelle päästyämme.
3. Olemme olleet aktiivisesti mukana leiritoiminnassa, EU-pakkausten jaossa, sekä Eila Agapen ja ruokapankin toiminnassa ja erilaisissa juhlien järjestelyissä. Pekka on työskennellyt monipuolisesti sähkötöiden parissa. Kaikki alkoi yhden sähkörasian asennuksesta.
4. Vapaaehtoistyö on tutustuttanut meidät lukemattomiin ihmisiin, joista on tullut hyviä ystäviä. Meillä molemmilla on vahva auttamisen halu, ja sitä myötä toiminta on ollut antoisaa ja osaltaan myös ajanvietettä hyvässä seurassa.

1. Olli ”Vaari” Mäki

2. Vuodesta 1986 Pullakirkon vetäjänä, aloitin Veljeskodilla, nykyisessä Etapissa.
3. Työ on ollut hengellistä työtä pullakirkkojen osalta, sekä remontti- ja kunnostustöitä. Olen ollut useissa paikoissa ns. hätävarana, henkilönä joka on voinut siirtyä nopealla aikataululla paikasta toiseen auttamaan. Vastuunkantajana Kalliomäessä.
4. Vapaaehtoistyö on vuosien aikana antanut paljon, auttanut lähentymään erilaisten ihmisten kanssa. Minun alullepanema on perinteeksi muodostuneet Kiponniemi-päivät. Mottoni on ”Palvelkaa Herraa ilolla”.

1. **Jarmo ”Jamo” Pulkkinen**, 54-vuotias iisalmelaislähtöinen mies.
2. Vuodesta 2008 alkaen, eli lähes kahdeksan vuotta.
3. Pihan- ja kiinteistönhoitoon liittyviä tehtäviä sekä rakennustöitä.
4. Mielestäni vapaaehtoistyö on tärkeä osa Katulähetyksen toimintaa. Itselleni se on ollut tärkeä osa elämää ja tuonut elämään mielekkyyttä.

1. Pertti Janhonen, graafisen alan työkokemusta 30 vuotta.

2. Vapaaehtoistyössä vuodesta 2009, aloitin Etapin kunnostustöiden aikaan. Aika on kulunut siivillä.
3. Rakennustöitä, lähinnä Kannustin-projektissa, ja satunnaisia autokuskin hommia.
4. Vapaaehtoistyö merkitsee paljon. Se on elämässä tärkeässä roolissa, Se pitää ”äijän” kasassa ja elämän rytmisään. Työ on osaltaan terapeutista ja työyhteisö ainutlaatuinen. Pitkä työkokemus takana joten vapaaehtoistyö on luonteva osa elämää nykyisin.

1. **Teuvo Mäkinen**, kirvesmies, rakennusurakoitsija.
2. Vapaaehtoistyön parissa n. kaksi vuotta.
3. Kannustin-projektissa rakennus- ja remontointityötä. Etapissa työ on ollut kasvihuoneen ja kunnostustöiden parissa. Oman osaamisen kautta ohjannut ja kannustanut ihmisiä rakennusalan töiden parissa.
4. Vapaaehtoistyö tuo päiviin täytettä, ja kun tekeminen on verissä on vaikea olla paikoillaankaan. Mahdollistaa ihmissuhteita ja tehty työ on henki ja elämä. Toivoo, että yhä useampi henkilö innostuisi osallistumaan vapaaehtoistyöhön.

1. Alinda Baltzar

2. 3-4 vuotta.
3. Olen toiminut säännöllisesti Kalliomäen keittiössä ja eri tapahtumien järjestelyissä.
4. Auttaa ja tuottaa iloa toisille ihmisille. Se tuottaa iloa ja tyydytystä itselle.

1. **Juhani Hänninen**, kirvesmies.
2. Noin 2 kk.
3. Olen tehnyt pieniä korjaushommia ja erilaisia raksahommia mm. Kannustin-projektissa. Nuortentalo Katutasolla olen ollut tekemässä lattiaremonttia.
4. Olen aina tykännyt auttaa muita. Mielummin sitä tekee jotain, kuin on vaan paikallaan.

Mikko Hokkanen

Oleellisin asia on Jumalan rakkaus

Kangasniemellä syntynyt ja kasvanut, sittemmin Jyväskylään muuttanut Mikko Hokkanen, on saanut seurata aitiopaikalta Jyväskylän Katulähetysten kehitystä yli 30 vuoden ajan. 1980-luvun alkuvuosina hän tuli mukaan yhdistyksen pullakirkkotyöhön ja on ollut siitä lähtien aktiivisesti mukana.

Tuona aikana pienestä yhdistyksestä on kehittynyt merkittävä kolmannen sektorin toimija. – Jos yhteiskunta ei kykene antamaan työtä ja yhdistys voi asiassa auttaa, niin yhdistyksen on se tehtävä, sanoo Mikko. – Työ on parasta terapiaa. Yhtä myönteinen kanta Mikolla on myös tuettuun asumiseen. 1980-90-luvuilla näistä kiisteltiin ankarasti. Kyynel nousee miehen silmään, kun hän muistelee asunnottomien alkoholistien kovaa osaa menneinä vuosina.

Yhdistyksen vapaaehtoistyön piiriin Mikko tuli Rautatie-läisten Kristillisen Yhdistyksen (RKY) kautta. Veturinkuljetajana työskennellyt Mikko on ajanut niin höyry-, diesel- kuin sähkövetureitakin. Hän piti kovasti työstään, lähti mielellään. – Kuin lomalle olisi lähtenyt, muistelee Mikko. Yhdyshenkilönä vapaaehtoistyön suuntaan toimi RKY: n pastori, Erkki Kiviranta, Jyväskylän Katulähetysten ensimmäinen puheenjohtaja, joka oli palannut Tampereelta Jyväskylään eläkepäiviään viettämään. Kiviranta kysyi Mikkoa mukaan Katulä-

hetysten hengelliseen toimintaan. Johtokuntaan kuulunut Jorma Soini tulikin pian tapaamaan kysyen pullakirkon pitäjää. – Milloin työ alkaa, uteli Mikko. – Tänäpä, sanoi Jorkki.

Pullakirkkotyö on syvällä Mikon sydämessä. Hän siteeraa ja tulkitsee sujuvasti Raamattua, sekä Vanhaa että Uutta testamenttia. Viimeksi mainitun hän on lukenut läpi 135 kertaa ja VT: nkin 52 kertaa. Mikko tuntee sanan ja on havainnollistanut hengellisen elämän tärkeitä asioita myös kaaviokuvien kautta. – Kun itse ymmärtää asian hyvin, voi sen opettaa toisillekin. Johanneksen evankeliumi ja Paavalin kirjeet näyttävät olevan Mikolle erityisen rakkaita tekstejä, joista löytyy ammennettavaa elämän arkeen.

Pullakirkkotyön ohella Mikko on toiminut aktiivisesti yhdistyksen hengellisessä toimikunnassa ja vuodesta 1989 vuoteen 1999 johtokunnan varapuheenjohtajana. Vaikka johtokuntatyöskentely ei ollut Mikon ensisijainen kutsumus, niin hyvää asiaa siinäkin edistetään. Jonkun on se tehtävä. Vankiloissa Mikko on vieraillut evankeliumia julistamassa 80-luvun lopulta lähtien ja vielä viisi vuotta sitten hän oli mukana vankilavierailulla.

– Oleellisin asia on Jumalan rakkaus, se karkottaa kaiken pelon, sanoo Mikko havainnollistaen pelastusta vakuutusalan vertauksella. – Meillä on täysvakuutus, meidän puolesta tehty ja ilman omavastuuta. Meidän on vain pidettävä vakuutus voimassa. Asian ydin on Jeesuksen tunteminen. Hänessä meillä on kaikki, mitä elämään ja jumalasuuteen tarvitaan.

Jumalan rakkautta Mikko painottaa monin tavoin. Siitä hänellä on myös visuaalinen kokemus. Lokakuun 14. päivän iltana vuonna 1980 täysin valkeilla ollessaan Mikko tunsu Jeesuksen rakkauden tulevan sisäänsä niin järjestyttävästi, että sitä oli vaikea kestää. Se oli yhtä todellista kuin toinen ihminen. Samalla hän tuli tietoisiksi sovituksista, siitä, että asiat ovat kunnossa Jumalan kanssa. Vaimo Maila katseli ja kuunteli viikon ajan ihmeissään miestänsä. Näin Mikko antoi elämänsä Herralle ja lunasti nuorukaisena Jumalalle antamansa lupauksen.

Jo aiemmin Mikko oli joutunut Jumalan puhutteluun, kun kilpahiihdon harrastajana oli flunssan jälkitautila sairastunut sydänlihastulehdukseen. Se vei voimat, mutta sai uskovaa äidin pojan rukoilemaan ja tutkimaan sanaa. Kun leposyke oli normaalisti 40–50, niin nyt se huijeli yli sadan. Pienikin ponnistus otti koviin ja maailma musteni. Mikon mukaan toipuminen vei pitkään, 10 vuotta, ja vasta 2000-luvun puolella on suksi taas alkanut kunnolla kulkemaan. Mikon kunnosta kertoo se, että ennen koettelemustaan hän mm. voitti yleisen sarjan piirinmestaruuden 50 kilometrin hiihdossa alle kolmen tunnin ajalla. 73-vuotiaalla vireällä urheilijalla on merkittyjä lenkkikilometrejä takana jo 200 000 eli viidesti maapallon ympäri.

Kilpahiihtoa edelleen aktiivisesti harrastava Mikko Hokkanen kertoo urheilun tasapainottavan elämän hengellistä puolta. – Voi olla kahdestaan Herran kanssa. Sana elää parhaiten, kun aivot saavat kunnolla happea.

Mutta Jumalan rakkaus ja Jeesuksen tunteminen on kuitenkin kaikkein tärkeintä. Mikko kertoo haluavansa olla jatkossakin mukana pullakirkkotyössä. Se ei tunnu raskaalta, päinvastoin. Innokkaita kuulijoita riittää. Kankitiellä sali on usein täysi. Sieltäkin pelastuu ihmisiä kuten muistakin yksiköistä. – Tämä työ ja rukoukset eivät ole Herralta salassa. Me vain ollaan asian esittelijöitä, näkee Mikko.

Kaapissa kimaltelevat pokaalit todistavat menestyksestä kilpaladuilla, mutta vaatimattoman pullakirkkomiehen avoin sydämellisyys, rakkaus sekä väsymätön into vapaaehtoistyössä kertovat toisenlaisesta kilvoittelusta. Sen päämääränä on katoamaton voittopalkinto, Kristuksen kirkkauden kuihtumaton seppel.

– Vaikka ulkonainen ihmisemme menehtyykin, niin sisällinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu (2 Kor 4:16), kuvailee Mikko sisäistä nuorekkuuden kokemustamme. Siksi emme koe olevamme vanhoja.

Hän saattaa haastattelijan ystävällisesti ulko-ovelle.

Teksti ja kuvat: Markku Leinonen

"Meillä asuu unelmineen ja haaveineen ihmisiä, jotka ovat kohdanneet elämässään suuria haasteita"

Myllyjärvi

3

rivitaloa

25

asuntoa

Asumisyksiköt sijaitsevat hyvien liikenneyhteyksien varrella lähellä kaupungin keskustaa. Molemmissa yksiköissä on kaikille avoin päiväkeskus, joka on avoinna arkisin 8-16.

Yksiköt verkossa: www.jkl.fi/myllis

Kölniö

1

kerrostalo

12

asuntoa

Teemme asumissosiaalista työtä sisältäen asumis- ja palveluohjauksen, sekä arjen kohtaamisen. Tuemme päihteettömyyttä vaihtoehtoisten toimintamallien kautta. Menetelmät: Asiakaslähtöisyys, yhteisöllisyys, kuntouttava työote, motivoiva haastattelu, osallistaminen, verkostotyö ja kokemusasiantuntijuus. Työkalut: Hilkka-toiminnanohjausjärjestelmä, asumispalvelusuunnitelma, suunnitelmallisuus ja oman toiminnan arviointi ja kehittäminen. Työmme tavoite on asumisen turvaaminen sekä asunnottomuuden ennaltaehkäisy.

Meidän tiimiä yhdistää ajatus siitä, että oma perhe ja läheiset voimaannuttavat meitä, ja että selkeä työn ja vapaa-ajan erottaminen auttaa meitä jaksamaan työssä.

Hyödynnämme työtehtävissä jokaisen henkilökohtaisia vahvuuksia ja joustavasti siirrymme yksiköstä toiseen ja tartumme työhön. Korostamme kohtaamisen tärkeyttä. Työ on monimuotoista, koska jokainen päivä haastaa ja opettaa meitä.

JONI

- ohjaaja
- kokemusasiantuntija
- "Päivä kerrallaan!"

KATJA

- ohjaaja
- lähihoitaja, päihdetyöntekijä
- "Voittajat eivät ole ihmisiä, jotka selviytyvät kaikesta epäonnistumatta, vaan niitä, jotka eivät koskaan luovuta"

SATU

- ohjaaja
- lähihoitaja, päihdetyöntekijä
- "Kaikki uusi on koettava, nähtävä ja opittava!"

HANNA-RIIKKA

- yksiköiden vastaava työntekijä
- lähihoitaja ja sosionomiopiskelija
- "Rohkeus antaa halun ottaa riskiä, vahvuuden olla myötätuntoinen ja viisauden olla nöyrä. Rohkeus on rehellisyyden perusta."

"Elämä tarjoaa sinulle aina uuden mahdollisuuden, sen nimi on huomina"

Kimin päihteidenkäyttö alkoi ala-asteikäisenä. Hyvin nopeasti satunnaiset kokeilut muuttuivat ongelmakäytöksi. Ammattikoulun aikoihin hän muutti omaan asuntoon. Lu-
kuisat poissaolot koulusta johtivat kuitenkin siihen, että ensimmäinen vuosi oli käytävä uudelleen.

Kimin tarina

Kun valonpilkahdus sai aikaan muutoksen

Kaikista ongelmista huolimatta hän sai päättö-
todistuksen ja valmistui levyseppähitsaajaksi. Kimi haki vaihtelua elämäänsä ja muutti toi-
selle paikkakunnalle. Tampereella hän tutustui
nopeasti samanhenkisiin ihmisiin ja päihteiden
ongelmakäyttö jatkui. Vajaan vuoden asumisen jälkeen
oli aika lähteä suorittamaan asepalvelusta Kajaaniin. Paluu
takaisin Jyväskylään oli edessä, jossa vanha kaveriporukka
oli vastassa. Armeijan jälkeen hän ymmärsi päihteidenkäytön
olevan ongelma ja hyväksyi asian. ”Annoin itselleni luvan
käyttää, koin olevani hyvä jossain”. Kimi kuvaa tilannet-
taan oman itsensä pakenemiseksi. Hänen ei
tarvinnut käsitellä asioita, päihdeongelman
myötä mielenterveys järkkyi, eikä enää
kyennyt olemaan oman päänsä kanssa. Tie-
toisesti hän haki aina ”sammumistilaa”.

Asunnon menetys oli väistämätön. Lä-
hes vuoden asunnottomuuden jälkeen elä-
mä oli kriisiytynyt siihen pisteeseen, että
Kimi ei enää nähnyt muuta vaihtoehtoa
kuin päättää päivänsä. Hän lähti toteutta-
maan suunnitelmaansa määrätietoisesti ja vuokrasi leirintä-
alueelta itselleen paikan. Eristäytyttyään muista ihmisistä, ja
viikon verran juotuaan hän oli valmis viemään suunnitelman-
sa loppuun. Kuitenkin jostain tuli **valonpilkahdus**, joka johti
siihen, että hän ymmärsi itse soittaa apua. Ambulanssi tulikin
nopeasti paikalle ja Kimi pääsi Valkeakosken sairaalaan hoi-
toon, josta hänet siirrettiin Muuramen tk:n osastolle. Edes-
sä oli ensimmäinen katkaisuhuolto Sovatekin osastolla, jossa
tehtiin suunnitelma jatkokuntoutuksesta. Poikkeuksellisesti
Kimi joutui kuitenkin odottamaan jatkokuntoutukseen pääsyä
kahden viikon ajan Mummun luona, joka on ollut hänelle iso
tuki koko elämän ajan.

Kuitenkin jostain tuli
valonpilkahdus, joka
johti siihen, että hän
ymmärsi itse soittaa
apua.

Kankaanpään A-kodilla alkoi työskentely oman itsensä
kanssa ja tutustuminen omaan sairauteen ja vertaistukiryh-
miin. Pahimmat henkiset ja fyysiset olotilat käsiteltiin, ja
omat ongelmat oli tuotava esille jos haluaisi toipua. Apu ei
ollut välitöntä, mutta olo alkoi pikkuhiljaa helpottua. Vertais-
tuki nousi isoksi tueksi ja avuksi toipumisessa. Uusi päihtee-
tön elämä jännitti ja pelotti.

Muutto Katulähetykselle

Muutto Etappiin loi omat haasteensa Kimille. Vahvaksi tueksi
muodostui toimiva yhteistyö Etapin ohjaajan, Pasi Vastamäen
kanssa. Suunniteltu muutto Köhniölle vah-
visti hänen ajatusta siitä, että tässä vaihees-
sa on tärkeintä asettaa itselleen vain yksi
tavoite, olla päivä kerrallaan päihdeettö-
mänä. *Tuettu asuminen on ollut hyvä asia. Elämänhallintataidot olivat aluksi olemat-
omat ja kannustusta ja tukea on saanut
tarvittaessa, sekä on ”potkittu” osallistu-
maan yhteiseen tekemiseen.* Toipuminen on
elämän mittainen matka.

Tällä hetkellä tärkeää elämässä on kokemusasiantuntijatyö
ja sen kehittäminen. Omien kokemusteni kautta pystyn
auttamaan muita ihmisiä elämässä eteenpäin ja kohtaamaan
itsensä. Ehkäisevässä päihdetyössä sekä nuorisotyössä Kimi
näkee oman tulevaisuutensa.

Kiitokset: Mummu, Pasi Vastamäki, Kankaanpään A-koti, Jy-
väskylän Katulähetyks ry, läheiset ystävät sekä MINÄ ITSE!

**Teksti Kimin haastattelun pohjalta:
Satu Lahtinen & Joni Nevalainen**

Kuva: Helena Konttinen

Laura
LUUKKO

Hallituksen
blogi

Hän antaa meille tulevaisuuden ja toivon

(er 29:11)

**Kotiseurakunnassani on ollut tänä talvena mie-
lenkiitoinen opetussarja kristinuskon perustee-
moista: uskosta, toivosta, rakkaudesta, ilosta ja
rauhasta. Miettiessäni tämän blogikirjoituksen
aihetta tuli mieleeni, että jospa minäkin kirjoit-
taisin jotakin toivosta, koska mielestäni katulä-
hetystyö on toivon tuomista elämän nurjapuolia
kokeneille ihmisille. Toivon kynttilöiden sytyttä-
mistä pimeään.**

Toivo on jonkun hyvän asian odottamista ja ihmi-
nen laittaa toivonsa asioihin, joiden hän ajattelee
tuovan sen toivotun päämäärän. Jotta ihminen
pystyy elämään mielekäästä elämää, niin hänellä
täytyy olla edes hiukan toivoa. Toivottomuus on
näköalattomuutta. Ei ole näkyä positiivisesta päämäärästä tai
keinoja, miten positiiviseen päämäärään päästään. Toivo voi
myös sammua. Toivo ei saakaan täyttymystään, vaan osoit-
tautuu turhaksi toivoksi paremmasta, mitä ei tullut.

Onkin tärkeä miettiä, mihin toivonsa perustaa. Me Katulä-
hetyksessä olemme laittaneet toivomme kristinuskon Juma-
laan (toivomme on toki myös monissa maallisissa, hyvissä
asioissa, kuten ammatillisuudessa, hyvässä taloudenhoidossa
jne), ja toiminta-ajatuksenamme on tästä toivosta käsin myös
toivon tuominen yhteiskunnasta syrjäytyneille ja vähäosai-

sille ihmisille. Toivomme on Jumalan hyvyudessa ja kaikki-
valtiudessa sekä Hänen lukuisissa lupauksissaan, joissa Hän
lupaa pitää meistä huolta ja varustaa meidät tähän katulähe-
tystyöhön, jos me Häneen turvaamme. Jumalan poika Jeesus
on avannut meille tien rakastavan Taivaan Isän yhteyteen ja
Jeesuksen ristillä meille hankkima armo ja syntiemme an-
teeksianto tuo meille toivoa silloinkin, kun olemme pettyneet
itseemme ja tekoihimme tai toisiin ihmisiin. Armo antaa aina
uuden mahdollisuuden aloittaa alusta ja Jumalan armahtava
rakkaus vapauttaa meidät rakastamaan itseämme ja lähim-
mäisiämme.

Tarvitsemme siis toivoa elämäämme ja työhömmme, mutta
tarvitsemme toivoa myös kuollessamme. Heprealaiskirjeessä
meitä kehoitetaan pitämään kiinni Jeesuksen sovitus-
työn an-
tamasta iankaikkisen elämän toivosta: ”Se toivo on elämäm-
me ankkuri, luja ja varma. Se ulottuu väli-
verhon tuonne puo-
len. Sinne Jeesus meidän edelläkävijämme meni...”. Onkin
turvallista, että uskomalla Jeesukseen voimme olla jo täällä
maan päällä koko ajan ankkuroituna taivaaseen, emmekä aja-
lehti tuuliajoilla. Ja sitten kun maallinen elämämme päättyy,
pääsemme ”kotisatamaan” Taivaaseen.

”Toivon Jumala täyttäköön ilolla ja rauhalla teidät, jotka
uskotte, niin että teillä Pyhän Hengen voimasta olisi runsas
toivo” (1. Kor. 13:13). Näillä Paavalin sanoilla toivotan kai-
kille Katulähetyksen työntekijöille, vapaaehtoisille ja asiak-
kaille toivorikasta ja hyvää kevättä.

Uusia jäseniä Katulähetyksen hallitukseen

Leevi Napari

Olen yhden vaimon mies, kahden aikuisen tyttären isä ja kolmen lapsenlapsen pappi. Työurani peruskoulussa koostuu niin erityisopettajan, koulunjohton kuin opinto-ohjaajan tehtävistä. Pidän haasteista, ja siksi ajaudun usein työtehtävieni lisäksi erilaisiin kehittämistehtäviin. Toimin myös OAJ:n luottamusmiehenä, hoidan taloyhtiömme isännöitsijän tehtäviä ja nimeni löytyy kaupunginvaltuustosta KD:n varavaltuutettuna, sekä Kylän Kattaus-liikelaitoksen johtokunnasta.

Perusluonteeltani olen myönteisiä asioita etsivä ihminen. Aiemmat elämäni vaikeudet, mutta ennen kaikkea niistä selviytyminen, kasvattivat myönteiseen ajatteluun. Ne lisäsivät radikaalisti myös luottamusta Jumalan apuun. Myönteistä ajattelua ja toisen huomioimista olen koettanut toteuttaa työpaikallanikin.

Olen seurannut Katulähetyksen toimintaa sivusta usean vuoden ajan ja tiedän, että sillä on selkeä paikka kaupungissamme. Katulähetyksen tekemä työ on myös erinomainen esimerkki käytännön diakoniasta. Toivon, että valtiokin näkisi tämän työn vaikuttavuuden kirkkaana.

Tehtäväni hallituksessa on tukea Katulähetyksen toimintaa, toiminnanjohtajaa ja muita toimijoita niin, että Katulähetyksessä olisi turvallinen ilmapiiri tehdä työtä ihmisten hyväksi.

Timo Mutalahti

Olen vuonna 1992 Lapin Yliopistosta valmistunut keskisuomalainen lakimies. Kokemukseni kristilliseen päihdetyöhön alkoi vapaaehtoistoiminnassa 1993 Hoitokoti Seukkalassa. Sen jälkeen ammatti ja työ ovat vieneet Helsinkiin erilaisiin sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijatehtäviin. Olen työskennellyt pariinkin otteeseen eri tehtävissä Sininauhaliitossa ja A-klinikkasäätiössä. Pisimmän työrupeamansa tein Helsingin Diakonissalaitoksen lakimiehenä.

Samoihin aikoihin toimin viitisen vuotta Sininauhaliiton hallituksen puheenjohtajana. Lisäksi olin noin kymmenen vuoden ajan Sininauhasäätiön hallituksen puheenjohtaja vuoteen 2008 saakka. Minulla on myös kansainvälistä kokemusta Romanian huumehoito-työn kehittämisestä pitkäaikaisena asiantuntijana Bukarestissa. Kansainvälisen Siniristin hallituksen jäsen olen ollut jo 16 vuoden ajan.

Asun nykyisin Keravalla ja käyn usein Keski-Suomessa läheisten luona ja mökkeilemässä. Minulla on kristillinen maailmankatsomus, jossa keskeistä on oikeudenmukaisuuden ja yhdenvertaisuuden puolustaminen sekä ihmis- ja perusoikeuksien toteutuminen. Nykyisin työskentelen Y-Säätiön konsernilakimiehenä Helsingissä.

Juha Kontinen
hallituksen työntekijäedustajaksi

Joulukuun työntekijäkokous valitsi Juha Kontisen työntekijöiden edustajaksi Jyväskylän Katulähetyksen hallitukseen. Kausi kestää yhden vuoden. Kokemusta Juhalla on jo yhden kokouksen verran. Se oli hänen mukaansa yllättävän pitkä alkaen klo 17 ja päättyen vasta klo 21 jälkeen. Asioita oli paljon ja ne olivat merkittäviä puhuttaen hallitusta, vaikka kaikesta ei päätöstä tehtykään. Ensimmäinen kokous lisäsi Juhan luottamusta. Asioita käsitellään Katulähetyksen hallituksessa hyvällä tavalla.

Työntekijöiden edustajana oleminen antaa Juhan mukaan uudenlaisen näkökulman Katulähetykseen ja yhdistyksen hallituksen työskentelyyn. Hän katsoo olevansa näköalapaikalla, jossa voi seurata asioiden valmistelua. Joskus yhdistyksen jäsenet joutuvat olemaan pitkään vähäisellä tiedolla, sillä asioiden valmistelu kestää, eikä keskeneräisiä asioita voi tiedottaa.

Juha näkee tehtäväkseen tuoda hallituksen kuultavaksi työntekijöiden tärkeiksi kokemia asioita, joita he haluavat saattaa hallituksen tietoon. - Haluan, että työntekijöiden huoli tulee esille ja he tulevat kuulluiksi. Erityisesti hän haluaa rohkaista hiljaisia työntekijöitä, jotka eivät saa ääntään kuuluville.

Se, että työntekijöiden edustaja vaihtuu vuosittain, on hyvä asia. Erilaiset edustajat ovat eri tavoin lähestyttäviä. Joku voi lähestyä paremmin minua, toinen taas seuraavaksi valittavaa edustajaa.

Juhan mukaan on hyvä, että hallituksessa on eri alojen edustajia ja myös ihmisiä, jotka katsovat yhdistyksen asioita kauempaa, vaikka ovatkin jäseniä. Eri alojen myötä osaaminen lisääntyy. Katulähetyksen hallitus ei ole selvästikään kumileimasin.

Juhalla on myös useiden vuosien kokemus yhdistyksen työsuojeluvaltuutettuna. Nyt hänellä on tilaisuus seurata, miten työsuojelun asiat kehittyvät, miten niihin hallituksessa panostetaan ja mikä toteutuu.

Juha tuli Jyväskylän Katulähetykseen v. 2007 Äänekoskelta, jossa hän toimi paikallisen Katulähetyksen toiminnanjohtajana, sitä ennen vuosia nuorisotyöntekijänä ja laitospäivähoitajana. Suomen Siniaalto ry:n hallituksen puheenjohtajana Juha on toiminut yli 10 vuotta. Työkokemusta on myös Suomen Siniretki Osuuskunnasta.

Aika, jossa elämme, näyttää Juhan mukaan epävarmalta. Kukaan ei voi sanoa varmasti, mihin suuntaan maailman asiat pitkällä tähtäimellä kehittyvät. Välillä näyttää siltä, että ne eivät ole kenenkään hallinnassa. On vaara, että huonompia aikoja on loppu ensimmäisenä. Tämä asettaa haasteita myös katulähetykselle.

Teksti: Markku Leinonen

Vuoden 2015 katulähetystyöntekijä

Milla Ukkonen

Kuva: Ida Liimatainen

- Valinta vuoden työntekijäksi tuntui hyvältä, arvostan sitä. Se, mitä on tehnyt, on tullut organisaatiossa näkyväksi, kuvaili Milla Ukkonen tuntemuksiaan tultuaan valituksi työntekijöiden perinteisessä äänestyksessä vuoden 2015 katulähetystyöntekijäksi.

Hänen mukaansa ihmiset ovat erilaisia ja heillä on erilaisia vahvuuksia. Milla kertoo oman vahvuutensa olevan asiakastyössä, henkilökohtaisissa kontakteissa ja pienten ryhmien kohtaamisessa. Toisaalta hän tunnistaa itsensä kehittäjänä, jolla on tarve katsoa tulevaisuuteen.

– Innostun muutoksista. Perusasioiden täytyy tietenkin olla kunnossa, että voi heittäytyä muutokseen. Milla muistuttaa, että Katulähetystyksessä on paljon hyviä työntekijöitä. Hän kertoo ihailevansa työntekijöiden sitkeyttä asumisyksiköissä.

Parhaimmat hetket tulevat asiakastyön rajapinnalta, kun näkee ihmisen kasvoista, että hän on tullut autetuksi. – Ihanimmat hetket ovat niitä, kun on päässyt lähelle ihmistä. Joskus tapaa vanhoja asiakkaita ja saa kokea, että suhde on edelleen olemassa.

Milla muistelee Polku kotiin -projektin puitteissa tehtyä Lapinretkeä, jolloin paikallinen saamelaisperhe avasi kotinsa projektilaisille, aivan kuten nämäkin olivat avanneet kotinsa työntekijöille. Se tuntui hienolta ja herätti kiitollisuutta.

Milla kertoo osallistavan työn olevan hänen selkärangassaan, vaikka ei olekaan projektissa voinut toteuttaa periaatetta siinä määrin kuin olisi halunnut.

– Elämä on tehnyt minusta sellaisen, että asetan tavoitteita. Hän jää vuoden alusta opintovapaalle, joten työn suhteen on tulossa välivuosi. Se on iso muutos. Aiemmin opiskelu on tapahtunut lähes kokonaan työn ohella. – Toisaalta, ihana breikki, kun voi keskittyä kokonaan opintoihin. Milla on aloittanut opinnot Tampereen yliopistossa nuorisotyön ja nuorisotutkimuksen opintosuunnassa.

Millan periaatteena on ollut, että työ on hoidettava hyvin, opiskelu joutuu joustamaan. Katulähetykselle hän antaa tunnustusta opiskelijamyönteisyydestä. Tärkeä tuki kotona on ollut aviomies Teijo.

– Polku kotiin -projektin myötä olen taas päässyt sisälle maahanmuuttajatyöhön, josta työura Katulähetyksessä (2007) alkoi. Milla työskenteli tuolloin Salmirannan yksikössä, josta siirtyi nuorisotyöntekijäksi ja sitten nuortentalon vastaavaksi (2009). Projektityö on vienyt mennessään ja Milla katsoo avoimin mielin tulevaisuuteen.

Katulähetyksessä hän kertoo kasvaneensa ihmisenä. Osaaaminen on vahvistunut. On hyvä, että täällä uskotaan ihmisiin. Hän muistelee omaa työuraansa ja Erkin (Arvaja) isoa kannustavaa merkitystä.

Yhteiskunnassa Millaa huolestuttaa eriarvoisuuden lisääntyminen. Maahanmuuttajatyössäkään ei riitä, että ihminen vain viihtyy. Tuloksena on passiivisia, ajalehtivia ihmisiä.

Ympäristö, jossa Katulähetys toimii, on koventunut. Toisaalta maailma on aina muuttunut ja tulee aina muuttumaan. – Rakenteet ja rahoitukset muuttuvat, mutta kun on tahtotila ja kyky muutokseen, niin silloin on mahdollisuus tuottaa palveluja, sanoo Milla. Muutostilanne on arvioitava ilman paniikkia. Ympäristö on nyt tällainen, mitä tehdään. Olisi tärkeää mitata asiakastyön tuloksia ja vaikuttavuutta.

Milla toivoo, että muuttuneessa tilanteessakin asiakkaat pysyisivät työn ytimessä. Muutostyön lähtökohtana ovat ensisijaisesti ihmiset. Rakenteita on katsottava ihmisten auttamisen näkökulmasta.

Teksti: Markku Leinonen

Suurta juhlan tuntua!

Lions Club Jyväskylä/Cygnaeuksen vapaaehtoiset saapuivat jälleen iloksemme Ensiaskeleeseen sunnuntaina 15.11.2015. He ovat jatkaneet tätä perinteeksi muodostunutta tapahtumaa jo vuodesta 1990 Kytökadun tukiasunnoilta lähtien. Tänäkin vuonna mukana oli naisia ja miehiä, jotka ovat olleet mukana toiminnan alusta alkaen. Tämä odotettu tapahtuma piristää alkanutta kaamosaikaamme, ja jättää pitkäksi aikaa iloa ja lämpimiä keskustelunaiheita asiakaskuntamme kohtaamisissa.

Toimintapäivä on vuosien varrella muodostunut sellaiseksi, että kaikilla on mahdollisuus osallistua tapahtumaan. Päiväksi on valikoitunut sunnuntai, jolloin Ensiaskeleessa on myös pullakirkko. Toimintapäivinä pullakirkon puhujana on toiminut pastori Veikko Hovikoski, joka rauhallisella ja lämpimällä tavallaan on koskettanut syvältä meitä jokaista ja tuonut puheessaan valon ja toivon sanomaa. Samaa sanomaa ovat tuoneet myös kaikki muutkin LC Cygnaeuksen naiset ja miehet, jotka vuodesta toiseen ovat tulleet sydämellisesti kohtaamaan Ensiaskele-palvelujen käyttäjiä.

Toimintapäivän valmistelut alkavat jo edellisenä iltana

Herneet laitettiin likoamaan ja päiväkeskuksen keittiö täyttyi erilaisista herkuista. Aikaisin sunnuntaiaamuna kokki saapuu tontille ja sytyttää tulet soppatykin alle. Aamun valjetessa saapuvat muutkin vapaaehtoiset aloittamaan voileipien tekoa ja muiden antimien esille laittoa. Tarjoilu on aina erinomainen.

Jo aamusta alkavat myös Ensiaskeleen väen ja kunniaystävien kohtaamiset. Naiset ja miehet kokoontuvat soppatykin äärelle tasavertaisina, erilaisista elämäntilanteistaan huolimatta. Yhteiset keskustelut sisältävät vakaviakin asioita, mutta myös huumorilla sävytettyjä juttuja sekä menneiden muistelemista.

Hengellistä samomaa

Pullakirkon alkaessa klo 11.30 väki kokoontuu päiväkeskukseen kuuntelemaan hengellistä sanomaa, joka koskettaa jokaista ja virvoittaa jatkamaan päivää. Pullakirkon on yleensä pitänyt pastori Veikko Hovikoski mutta parina viime vuotena hän ei ole päässyt mukaan. Tänä vuonna pullakirkossa puhui Jyväskylän Katulähetystyksen ”virallinen vaari” Olavi Mäki. Ihmiset kuuntelivat keskittyneinä ja Ollin pehmeä sanoma meni varmasti kuulijoiden sydämeen.

Tietovisaa ja soppaa tykistä

Pullakirkon jälkeen oli aika mitata päivän terävin kärki tietovisailussa. Tänäkin vuonna oli ilo huomata osallistujien suuri tiedon lahja. Kolmen kärki oli tiukka, mutta selkeä. He saivat vuorollaan valita mieleisen palkinnon hyvästä palkintovalikoimasta.

Tietovisan jälkeen kutsui taas soppatykki, jonka houkuteleva tuoksu oli vetänyt porukkaa puoleensa koko aamun. Tuoksu piti sen minkä oli luvannutkin, ja jokaisen vatsa täytyi herkullisesta hernekeitosta, leivästä, maidosta ja aina niin terveellisistä vihanneksista. Jälkiruoaksi tarjoiltiin vielä pullakahvit, joiden lomassa jatkettiin keskustelua ja muisteltiin mistä ja milloin toimintapäivän tapahtuma sai alkunsa.

Kaikki mukava päättyy aikanaan

Lopulta koitti hetki, jolloin ihmiset alkoivat vetäytyä tyytyväisinä omiin koteihinsa. Päivää oli mukava jatkaa heittämällä ”mahan viereen köllölleen” päivän toimintaa ja kohtaamisia muistellen.

On ollut ilo huomata, että osa leijonista käy silloin tällöin Ensiaskeleessa vaihtamassa kuulumisia. Koemme tämän todella tärkeäksi, koska kukaan meistä ei selviä yksin ilman ystävän kohtaamista. Olemme Jyväskylän Katulähetystyksessä kiitollisia ja onnekkaita siitä, että Lions Club Jyväskylä/Cygnaeus on valinnut juuri meidät hyvän tekemisen kohteeksi. Jos Luoja suo, niin näemme taas ensi vuonna.

Riihenlämmittäjät

Jyväskylän
Katulähetys ry

Kankitie 10, 40320 Jyväskylä

www.jklkl.fi

Vapautetut

Toimintaa Jyväskylän hyväksi jo yli 70 vuotta.

Kantakaa toistenne kuormia, ja niin te täytätte Kristuksen lain. (Gal. 6:2)